

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed Á délai convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 16.

(486.)

Vol. 21.

Thursday,

October 13,

2011

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Disident Pavel Wonka čestným občanem Hradce Králové

Z ARCHIVU AUTORA: VLEVO JE TRANSPARENT, KTERÝ SE OBJEVIL PŘED BUDOVOU KRAJSKÉHO SOUDU V HRADCI KRÁLOVÉ V PŘEDVEČER PRVNÍHO VÝROČÍ SMRTI PAVLA WONKY (25. 4. 1989). VPRAVO: PAVEL WONKA.

Je to stěžít k uvěření, ale na počátku toho všeho byl e-mail až z daleké Austrálie. Čechoaustralán Pavel Zvěřina navrhl primátorovi Hradce Králové odčinit dluh, které město tíží udělením čestného občanství Pavlu Wonkovi in memoriam. Toho totiž, coby politického vězně komunistického režimu, nechali ve zdejší věznici postupně umírat. To se psal duben 1988. Dnes už je takové nakládání s vyššími formami života, včetně zvířat, jako týrání trestné. Tenkrát ...

Vyšetřování po roce 1989 nezjistilo v souvislosti s touto tragickou smrtí, jednalo se o poslední úmrtí politického vězně ve vězení, spáchání úmyslného trestného činu a na neúmyslný se vztahovala amnestie prezidenta Václava Havla. Tak můžeme jen nevěřičně kroutit hlavou. Vždyť všech třináct rozsudků týkajících se Pavla Wonky bylo jako protiprávních zrušeno, ale potrestán z řad vyšetřovatelů, prokurátorů, soudců a bachařů nebyl nikdo. Absurdita? Ano. Někteří „jeho“ soudci i povýšili. Ale vraťme se do současného Hradce Králové. Podnět iniciativního krajana by radní bez výčitek smetli se stolu, nebýt úsilí členky rady Lenky Jaklové, která svou vytrvalostí a diplomatickým umem - získala podporu např. i Václava Havla - dotáhla proces přidělení čestného občanství do vítězného konce. Ona totiž osobnost Pavla Wonky není jednoduše stravitelná jako nějaký umělý hrdina typu Mirka Dušina. Zkrátka, byl to rebel k pohledání. Ba kverulant. Ba i živel a ztroskotanec. My dříve narození bychom si možná vzpomněli i na další tituly pro politicky nepřizpůsobivé občany. Že je tak Pavel Wonka nepřijatelný pro vyznavače starých pořádků, nepřekvapuje. Jako rebel a kverulant je však i kamenem úrazu pro hlavní proud. Pro ty, kteří nevybočují, případně nikdy nevybočovali.

A tak je na výsost chvályhodné, že mezi tou záplavou majetkový a materiálních záležitostí dali reprezentanti Hradce Králové jeho občanům najevo, že existují i jiné hodnoty, na které bychom neměli zapomínat. Ukázali jasně na temnou skvrnu v nejnovějších dějinách východočeské metropole a na to, jak se s ní má město kultivovaně vyrovnat. Je to počin, který tak přesahuje hranice jednoho města. Udělování čestného občanství zůstává odrazem hodnot své doby a podléhá tudíž i erozi času. Může se proto stát, že se v pomyslné čestnoobčanské síni sejdou postavy, jež by spolu nechtěli sdílet ani dvojdomek, ba ani jeden hřbitov. Rovněž v tomto případě se Pavla Wonky na to, do jaké společnosti by rád vstoupil, nikdo neptal. V kategorii in memoriam to už ostatně není součástí uchazečské procedury. Určitě však za něj můžeme předeslat, že kupříkladu s Josifem Vissarionovičem

Stalinem by se necítil nejlíp. A kdo taky, že? V případě Wonky tu ale existuje přímo osobní důvod. Vždyť za kritiku vystavení portrétu největšího generalissima v kanceláři MěstNV ve Vrchlabí ještě v osmdesátých letech si vysloužil kriminál. A takovéhle vyhocené animozity se pak těžko odbourávají. Na štěstí „velký“ Stalin opustil hradeckou síň slávy už před cca dvaceti lety. A pokud by místní konšelé rozhodovali i v budoucnu s takovou politickou moudrostí jako v případě Pavla Wonky, pak se snad o sousedské vztahy těch oceněných bát nemusíme.

Miroslav Petr, říjen 2011

***

Petice českých kulturních pokladů ohrožena!

Jelikož nemám televizi a neposlouchám rádio, tak mi přece jen některé důležité kulturně-historické informace uniknou. Helena Vondráčková si totiž nedávno písemně stěžovala, že jí málo hraje v rádiu. Karel Gott se přidal ústně. To já se rovněž a nadšeně přidávám. Mě hraje v rádiu tak málo, že asi vlastně vůbec. Takže tímto byla založena petice českých kulturních pokladů a do včerejška jsem věřil, že začne mít údernost. Ale našel jsem v novinách, vlastně v *Blesku*, který jsem si poprvé v životě koupil, užaslé zklamání Karla Gotta z toho, že marně hledal ve schránce pozvánku na narozeniny Václava Havla. Vondráčková zatím žalobu nepodala. Já tam byl a byl to moc příjemný večer. Jenže teď mám obavu, že kvůli mé účasti je moje pozice v PETICI ohrožena. Rádio tlaku kulturních pokladů jistě podlehne a začne zase Vondráčkovou a Gotta hrát a já ostrouhám a dohasnu.

Jinak jsem samozřejmě rád, že televize i téměř čtvrt století po převratu, získala do svého vedení zase komunistu. Lidé, kteří tehdy věřili, že komunisti časem vymřou, vymřeli sami, a my co pamatujeme a ještě žijeme, halt televizi raději nemáme a rádio neposloucháme. Jenže národ by bez televize nepřežil, neboť televizní pravda je: "Opustíš-li mne nezahynu, opustíš-li mne zahyneš!" Já, jako *pohaslá hvězda sametové revoluce*, jak jsem se rovněž dočetl v *Blesku*, však ještě žiju a dokonce stále zpívám. Ono totiž s televizí to není zas tak úžasné, jako bez televize zoufalé a s Karlem Hynkem Máchou, který také televizi neměl a rádio neposlouchal, dodávám: "Dalekát cesta má, marné volání!"

2. října 2011

Srdečně zdravím,

Jaroslav Hutka
www.hutka.cz

***